

[Søren Olesen.]

er Tilhænger af Toldforanstaltninger eller ikke. Det skulde nødvendig hindre en Billigørelse af Byggeriet ved Anvendelse af nye Materialer eller en delvis Seriefremstilling af Bygningsdele, som muligvis kan blive aktuel.

I den nuværende Situation er man vel nødt til at indføre delvis færdige svenske Træhuse, og disse Huse er blevet rost som gode og hensigtsmæssige, og det kunde tænkes, at vi i Fremtiden ogsaa paa andre Omraader kunde blive nødt til at gøre noget lignende. Men naar disse Huse, som det siges, nu bliver fortoldet som Trævarer med 10 Øre pr. kg, ja, saa synes det mig en sinds-svag Tanke — tænke sig: 10 Øre pr. kg af et Hus! Men jeg har Grund til at formode, det er rigtigt, og saa maa man nok sige, det er en underlig Maade, Staten støtter Byggeriet paa, og en underlig Maade at komme de husvilde til Hjælp paa. Jeg vil gerne henstille til rette Vedkommende — det hører maaske under flere forskellige Ministerier — at undersøge dette specielle Forhold, for det forekommer meningsløst, at de, der er i særlig Boligtrang, yderligere skal betale en saadan Afgift, som denne Told beløber sig til. I øvrigt kan det siges, at hvad vi køber i Udlandet, købes og betales med dansk Produktion og dansk Arbejde, og det kan lige saa godt betegnes som dansk som de Ting, der frembringes og anvendes direkte her i Landet.

Et andet Problem i Tilknytning til Byggeriet er det, der omtales i den saakaldte gule eller Bjerregaardske Betænkning paa Side 70 om Tilvejebringelsen af de Arealer, der er nødvendige for den kommende Tids Byggeri. Det er jo klart, at naar der nu stilles saa betydelige offentlige Midler til Raadighed til Støtte for Byggeriet, og Byggeriet kommer i Gang, saa vil der blive en stærk Efterspørgsel efter Grunde. Det er ret betydelige Arealer, som kræves, og dertil kommer Anlæg af Gader og Veje med dertil hørende sanitære Anlæg og Trafikanlæg. Alt sammen skaber det en ret stor Efterspørgsel efter Jord. Det omtalte Udvalg beregner i sin Betænkning, at der allerede fra 1937 til 1944 er sket en Stigning i Grundpriserne paa ca. 30 pCt., og at denne Stigning vil tage yderligere Fart, naar nu Byggeriet kommer i Gang, er jo let at indse. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse nogle Citater fra Betænkningen. Der staar f. Eks. paa Side 71.....

Anden Næstformand (Westermann): Betænkningen er omdelt til Tingets Medlemmer.

Søren Olesen: Den er omdelt til Tingets Medlemmer, ja, men jeg maa maaske lige citere et Par Linier:

„Den mest øjnefaldende af de Faktorer, der indvirker paa Grundpriserne, er den Udnyttelse af Knapheden paa Grunde til at opnaa en „Monopolgevinst“, der ofte finder Sted i Bysamfund i stærk Vækst, eller de „Grundspekulationer“, der sker i Forbindelse med offentlige Anlæg f. Eks. af Jernbaner, Vejanlæg o. s. v.“
Og videre, som der staar om Staden København:

„... man kan i det hele ikke se bort fra, at der f. Eks. i de Omraader, hvor Hovedstaden har udvidet sig eller vil komme til at udvide sig, har kunnet konstateres meget betydelige Stigninger, som hverken har været begrundet i en almindelig Stigning i Prismiveau eller i Udgifter til Forbedringer, som Ejeren har afholdt.“

Der er Grund til at spørge: Hvor længe vil man fra Lovgivningsmagtens Side tillade denne uretmæssige Fortjeneste og vi kan godt sige denne Snylten paa Samfundet? Man kan vel ikke vente, at den nuværende Regering skal fremsætte Forslag om Grundskyld, men saavel denne som enhver anden Regering vil ikke faa Fred, før man løser Spørgsmaalet om Samfundets Ret til Jordrenten, og alle Grundskyldstilhængere vil tilslutte sig dette Krav. Men vil man ikke gaa den Vej, saa bør man i hvert Fald fremkomme med andre Forslag, saa ikke en Del af de mange Millioner, som vi nu er i Færd med at bevilge til Støtte for Byggeriet, gaar i private Lommer og slet ikke kommer Byggeriet til gode. Jeg synes i hvert Fald, at man maatte kunne blive enig om en Ændring af Loven om Grundstigningsskyld, saa den ikke alene rammer Køberen, men ogsaa fratager Sælgeren uretmæssig Profit. Der er ingen Tvivl om, at hvis Samfundet vilde sikre sig Indtægten af disse Værdistigninger, vilde den aarlige Udgift, som Staten faar i Rentetab ved Støtten til Byggeriet, let blive dækket uden en eneste Øres Udgift for Skatteyderne. Saafremt man snart vilde træffe Foranstaltninger i den Retning, enten, som foreslaaet fra Retsforbundet og anden Side, ved Inddragelse af den fulde Grundskyld, eller man vilde træffe andre Foranstaltninger, der kunde inddrage Jordværdistigningen til Samfundet, saa vilde vi fra vor Side se med endnu mere Velvilje paa Støtten til Boligbyggeriet.

J. Chr. Jensen: Jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger til det Lovforslag,